

אלברכט אלט

לפני ימים מספר נתקבלה הידיעה המצתרת על מותו של הפרופ' אלברכט אלט. פעולתו המדעית של המנוח הקיפה כמעט את כל שטחי ההיסטוריה והגיאוגרפיה העתיקה, והוא נמנה עם המחדשים והמקדמים את חקר המקרא ודרכי ימי ישראל בתקופת המקרא. גדולה זכותו של אלט בטליל דרכם החדשות בחקרת המקורות ההיסטוריים והתעודות האפיgorאפיקות הנוגעים במישרין או בעקיפין לארץ-ישראל בימי קדם ובהברת בעיות אתניות, ישוביות ותברתיות השוכנות בתולדות ישראל וארכזו תוך זיקה לרקע ההיסטוריה התרבותי של המורה הקדום ולגיוגרפיה של הארץ. השפעתו רובה בחוגים רחבים של חוקרי המקרא והמק祖ות הגובלות במדוע המקרא, ובין תלמידיו ומורביו יש להזכיר במיוחד ביגר, בייר, נוט ופן רא. בביוגרפיה הרצופה בספריהו, שיצא לאור ביום הולדתו השבעים ספרים, מחקרים מקיפים, מאמרים ודרכי ביקורת. בזמן האחרון כונסו רבים ממאמרי Kleine Schriften zur Geschichte des Volkes Israel, 1953.

כאחד מראשי המכון הגרמני-האיוונגלי לחקר קדמוניות הארץ הקדושה ערך אלט סיורי-מחקר רבים בארץ ישראל ובշכבותיה מטעם המכון, שעלהם פירסם דוחות מאלפים ושםם שב את ההשראה לחיבוריו היסודיים והמקוריים על הנגב והערבה, על הגליל ומעבר הירדן, על החומר הטופוגרافي שבמקורות המצרים, במקרא ובתעודות מהתקופה הרומאים-היבזנטית, ולביסוס השקפותו על תהליכי ההתיישבות, החלוקה הפוליטית והאדמיניסטרטיבית וההתרחשות ההיסטורית בארץ ישראל בתקופות השונות בימי קדם. בשנות 1927 ירש אלט את מקומו של דלמן כעורכו של Palästinajahrbuch ובמשך שנים רבות היה הרוח החיים וב- Deutscher Palästina Verein (ZDPV). כמו כן הוא היה אחד המשתתפים הקבועים ב- Reallexikon der Vorgeschichte ועורכי Religion in Geschichte und Gegenwart וב- Biblia Hebraica.

יצוינו גם ערותו למתוך הארץ לארץ-ישראל ולפעל הציוני, יהסו ההונן ליזדיין ולתלמידיו היהודיים וזיקתו לספרות המדעית העברית בשטח חקרת הארץ ועתיקותיה. שלא כרוב חבריו בגרמניה סל אלברכט אלט מן האנטישמיות, ולא נסחף במערבותו ב. מ. השיחות הרוחנית בימי שלטונו הרשע.